

„12. јун означава крај геноцида на Косову (...) Србију треба да тужимо за геноцид почињен над народом Косова“, поручио је Аљбин Курти. Исто поручују и Вјоса Османи и Гљаук Коњуфца, који каже и: „Све док нас Србија има у свом уставу, са Србијом ништа није готово“. Нова порука Србији стиже свега пар дана од првог сусрета Аљбина Куртија са српским председником у Бриселу.

На Косову Албанци и косовске власти данас обележавају „дан ослобођења“ – улазак међународних војних и цивилних трупа 12. јуна 1999, након 78-дневног бомбардовања тадашње Савезне Републике Југославије.

Централна манифестација је у селу Поклек код Глоговца, у којем је у једној кући, према информацијама ФХП, 17. априла 1999, убијено 53 људи – 24 жена и 23 деце, чија су тела потом и спаљена, и за шта се према истим изворима, терете припадници ПЈП.

„12. јуна је крај геноцида на Косову. Косово је слободно и независно, радићемо на томе да Косово учинимо развијенијим и суверенијим. Ово партнерство је попут оног са НАТО-ом где желимо да се придружимо. Окупили смо се овде у Поклеку, јер је то доказ геноцида Србије над Косовом. 25 убијених су били млади, а 18 људи малолетно. Албански цивили су бежали из куће, али полиција их је приморала да се врате. На крају

су спалили њихова тела, ово је била Милошевићева Србија“, рекао је Курти.

Курти је казао и да се Србија још увек није извинила за злочине које је починила на Косову, али и да ће Србију тужити за геноцид, те да никада неће престати да траже правду.

Са њим у Поклеку је и косовска председница Вјоса Османи, која је и раније у априлу казала да је Поклек „косовски холокауст“, а данас такође говорила о злочинима Србије.

Османи је цитирала некадашњег генералног секретара НАТО-а Хавијера Солану током посете Косову непосредно након уласка КФОР-а, о томе да „ко год је сумњао“ у бомбардовање НАТО-а, требало је да дође у Поклек. Османи каже да се та изјава види „као на тањиру“ и 20 година касније.

„Због тога смо се вратили овде данас, где нас је увек саветовао сам генерални секретар НАТО-а, и пре свега, тамо где нас свакодневно позива наша људска савест. И враћамо се не зато што неки од нас овде сумњају у правду НАТО интервенције која је зауставила српски геноцид, већ да поновимо ову поруку данас и сваки пут и да схватимо колико је цена слободе била скупа за народ Косова“, казала је Османи.

„Морамо наглас рећи да слобода није потпуна. Није потпуна због недостатка правде. А слобода ће имати смисла само оног дана кад буде правде за све жртве српске геноцидне владавине. Када се Србија извини, када положи цвеће и када призна кривицу за све масакре на Косову над невиним људима“, додала је.

И данас је поновила да је остварен сан Ибрахима Ругове и Адема Јашарија.

У Поклеку су председник косовске скупштине Гљаук Коњуфца, а ту су и шеф ЕУ Томаш Суњог и британски амбасадор.

Коњуфца је такође говорио о негативној улози Србије. Каже да је Милошевићево политичко наслеђе и данас „уграђено у институције“ у Србији.

„Опасност и застрашивање од Србије још нису прошли, претња је данас присутнија него икад пре, од 12. јуна 1999. године, јер све док Србија још увек има планове за повратак на Косово, и то их уопште не скрива, спремни смо да по сваку цену одбранимо своју отаџбину. Све док нас Србија има у свом уставу, са Србијом ништа није готово“, казао је председник косовске скупштине.

Нешто раније, исти дан обележили су ветерани „ОВК“. Под слоганом „Са вама ослободиоци“ у Приштини је данас организован „уметнички перформанс“ и протест у знак подршке оним што се види као неправедно притварање челника некадашње ОВК у Хагу. Србија је означена као окупатор који није платио за своје злочине, док су албански ослободиоци неправедно притворени, а поруке о геноциду су и у Приштини биле истакнуте.

Такође, у Призрену је отворен „Музеј ратних хероја ОВК“, али са, како је на то скренула пажњу Коха, правописним и граматичким грешкама на енглеском.

На данашњи дан, пре 22. године, ушле су прве НАТО трупе на тадашњу територију Савезне Републике Југославије. Уласку трупа којима је мандат дат на основу Резолуције 1244, претходило је потписивање војнотехничког споразума у Куманову, три дана раније, који је означио крај НАТО бомбардовања на СРЈ.

Споразум је уследио након 11 недеља бомбардовања и пет дана преговора.

Срби се овог дана сећају као повлачења српских снага које је пратило и око две трећине српског становништва, највише из Метохије и интензивирања етнички мотивисаних злочина против становништва које је остало. Већина се није више вратила у своје куће.

(КоССев)